

ע"פ 15343/09/14 - ז' ב' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 דצמבר 2014

ע"פ 15343-09-14 ב' נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט צבי דותן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

ז' ב'

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד גל וולף

ב"כ המשיבה עו"ד סיגל אורבך

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 6579-10-13 (בימ"ש השלום ברחובות) בעבירות של איומים במס' הזדמנויות והטרדה באמצעות מתקן בזק, ונידון לתקופת מאסר כוללת של 63 חודשים, לשנת מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין, למימוש התחייבות בסך ₪ 10,000 ולתשלום פיצוי בסכום כולל של ₪ 18,000 למתלוננים.

המערער הגיש את הודעת הערעור בעצמו ובדין הקודם מונה לו סניגור מטעם הסניגוריה הציבורית אשר הגיש נימוקי ערעור מפורטים.

2. ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעוניו בפנינו, כי שגה ביהמ"ש קמא כאשר שמע את עדי התביעה וקיבל ראיות מטעם התביעה בהעדרו של המערער, ומשכך הוא מבקש להחזיר את הדיון לביהמ"ש קמא על מנת שישמע את עדויותיהם בחקירה נגדית של עדי התביעה ועל מנת שלא יתייחס לראיות פסולות שהונחו לפתחו בהעדרו של המערער.

3. באשר לעונש המאסר שהוטל על המערער - טוען ב"כ המערער כי מדובר בחריגה לא מוצדקת.

עמוד 1

ממדיניות הענישה הראויה שכן צבירת חודשי המאסר על תנאי לעונש המאסר בפועל מביאה את מצבו של המערער לתקופת מאסר ארוכה של 36 חודש.

ב"כ המערער טוען כי מתחם העונש שעולה מפסקי הדין שהוצגו בפני ביהמ"ש קמא יכול להיות ממאסר על תנאי ועד לשנת מאסר וכאשר תלויים ועומדים נגד המערער שני עונשי מאסר מותנים לתקופות ארוכות, מן הראוי היה לחפוף את שני המאסרים המותנים האחד לשני ולחפוף את שניהם לעונש המאסר שהוטל על המערער בגין העבירות נושא גזר-הדין.

4. ב"כ המשיבה מתנגדת להחזרת הדיון לביהמ"ש קמא על מנת שישמע את חקירותיהם הנגדיות של עדי התביעה ואת עדותו של המערער, שכן המערער גרם לכך שיוצא מאולם ביהמ"ש ולא יהיה נוכח במהלך שמיעת העדויות הנ"ל.

באשר לעונש, טוענת ב"כ המשיבה כי נוכח הרשעותיו הקודמות של המערער והעובדה שהשמיע איומים כלפי אישתו דאז באוזני ילדיהם, מצדיקה הטלת עונש מאסר כפי שהוטל בגין העבירות נושא גזר-הדין והפעלה במצטבר של כל אחת מתקופות המאסר על תנאי.

5. עיון בהכרעת הדין של ביהמ"ש קמא מעלה כי הוא לא התעלם מהעובדה שעדי התביעה, המתלוננת ושני ילדיהם המשותפים שלה ושל המערער, העידו בהעדרו של המערער אשר לא היתה לו אפשרות לחקור אותם בחקירה נגדית.

דא עקא, החטאת בעניין זה רובצת לפתחו של המערער אשר בהתנהגותו באולם ביהמ"ש קמא, כפי שבאה לביטוי בפרוטוקול הדיון ובהכרעת הדין של ביהמ"ש קמא, גרם לכך שביהמ"ש קמא נאלץ להרחיק אותו מאולם הדיונים בהזדמנות אחת אך אז לא נמשך הדיון בהעדרו. במקרים האחרים ביקש המערער עצמו לצאת מהאולם, תוך שהוא נוטל על עצמו סיכון שהמשך שמיעת הראיות תהיה בהעדרו.

משכך, אין לו למערער אלא להלין על עצמו שגרם בהיעדרותו מאולם ביהמ"ש קמא לניהול המשך ההליך בהעדרו, חרף רצונו של ביהמ"ש קמא לנהוג על פי סדרי הדין ולשמע את הראיות בנוכחותו של המערער.

6. עיון בהכרעת הדין של ביהמ"ש קמא מעלה כי הוא נהג בזהירות מיוחדת, כמתחייב משמיעת ראיות בהעדרו של המערער, בדברי עדי התביעה שנשמעו בפניו ושקל אותם בזהירות הראויה עד שהגיע למסקנה כי עדויותיהם מהימנות עליו ומביאות להרשעתו של המערער בעבירות נושא כתב האישום.

כך גם לא קיבל ביהמ"ש קמא, למרות שהמערער, שנעדר מאולם ביהמ"ש, לא התנגד לקבילותם את הצילומים שנעשו מתוך מכשיר הטלפון הסלולארי של המתלוננת והם לא שימשו בסיס להכרעת הדין המרשיעה.

7. לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור כלפי הרשעת המערער ואת הבקשה להחזיר את עניינו לביהמ"ש קמא על מנת שישמע את עדויותיהם של המתלוננת ועדי התביעה האחרים בנוכחות המערער.

8. שונה המצב בכל הקשור לעונש המאסר בפועל שהוטל על המערער בגין העבירות נושא גזר-הדין ובכל הקשור להפעלה במצטבר ובחופף של עונשי המאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו.

איננו מקלים ראש בעבירות נושא הרשעתו של המערער ובפגיעה שפגע בערכים המוגנים שהם שלומם, גופם, בטחונם ושלוות נפשם של גרושתו וילדיו, במיוחד כאשר מעשי האיומים וההטרדות נעשו כלפי בני משפחתו של המערער.

כך גם איננו מקלים ראש בעברו הפלילי של המערער כפי שעולה מגיליון ההרשעות הקודמות שהוצג בפני ביהמ"ש קמא ובפנינו, לרבות עבירות כלפי גרושתו.

9. ביהמ"ש קמא קבע כי העונש המוטל על המערער יהיה ברף הגבוה של מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר אך במרבית פסקי הדין שהוזכרו על ידי ביהמ"ש קמא בגזר-הדין לא הוטלו עונשי מאסר המגיעים עד כדי 18 חודשי מאסר, כפי שהוטל על המערער בגין העבירות נושא גזר-הדין.

כך גם יש החמרה המצדיקה התערבות ערכאת ערעור בכל הקשור לדרך הפעלת עונשי המאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים כנגד המערער בזמן ביצוע המעשים נושא גזר-הדין.

10. לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור כלפי הכרעת הדין ומקבלים את הערעור כלפי גזר-הדין, כך שהמערער ירצה בגין העבירות נושא גזר-הדין 15 חודשי מאסר בפועל ואליהם יצטרפו 9 חודשי מאסר על תנאי כאשר יתר תקופות המאסר על תנאי יהיו חופפות לתשעת חודשי המאסר על תנאי המצטברים, כאמור לעיל.

סך הכל ירצה המערער שנתיים מאסר בפועל.

11. עונש המאסר על תנאי, מימוש ההתחייבות וחיוב המערער לפצות את המתלוננים יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום א' טבת תשע"ה, 23/12/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

**ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט**

אהרון מקובר, שופט

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**